

Www.hippienu.dk

Nu i december 2011 har jeg købt bogen "Hippie 1" af Peter Øvig til mig selv i julegave.

© Copyright B. Frank Andersen

Anarki

Troede jeg ikke på i 1970.

Anarko-syndikalisme kendte jeg lidt til, og havde en vag forestilling om, at det var en sympatisk politisk filosofi.

Allerede i 1966 blev jeg bekendt med Anarkistiske ideer, og før det havde jeg i 1964 hørt om Anarkister og kommunister, der bekæmpede Francos fascisme i Spanien. En af dem var for resten George Orwell, som skrev en dystopisk fremtids-fiktion, der hed "1984".

Min begejstring for den anarkistiske tanke blev vakt da PROVOerne opstod i Århus.

Det omtales i min bog EXP. (som jeg ikke er færdig med at skrive på)

I 1970 var en ide til en anarkistisk campingplads af historisk betydning ved at blive udruget ovre i København, inspireret af Woodstock-festivallen i USA, men det vidste jeg ikke endnu.

THY-lejren var på vej

til at blive en realitet.

Men jeg havde jo tanker om kollektiver. Jeg skrev:

Måske skulle man bevæge sig ud af isolationen..?

Måske skulle man lade hæmningerne fare,
og følge de oplevelses-muligheds-kombinationer,
den frejdigt fremad-flydende spontanitet har..?

SORT SORT SORT! Tofarvet bånd.

Det Skæg at skrive med rød skrift, det har min egen skrivemaskine ikke.. ..knirk:

Måske skulle man..

Angsten for at virkeligheden skal blive ødelagt, holder mig tilbage...

Angsten for at miste kontrollen over situationen

holder mig tilbage...

Angsten for at gøre noget uovervejret, således at man ikke kan forudse konsekvenserne,
holder mig tilbage...

COME TOGETHER - hylér John Lennon og MC5.

Jeg er nervøs for KAOS-adfærd, men jeg.. ..er jo netop modstander af patriarkalsk adfærd.

Hvor er den gyldne middelvej?

Den må bestå i at overveje, hvor megen og hvilken grad af spontanitet,

man efter omstændighederne kan tillade sig.. ..ikke?

Engang var den totale åbenhed målet.. (mit mål)

Men menneske-naturen forhindrer dette.

Realiteterne er ubønhørlige.. ..umuliggør idealsamfund, ideal-fællesskab, ideal-filosofi, ideal-menneske, **IDEALET** det hele taget.. ..det er jo en skam.

MEN jeg er jo også modstander af stater, der præsenterer et ideal for folket, og siger: **EFTERLEV!**

Altså et totalitært samfund.. Jeg stræber efter perfektionen, jeg vil nå fuldkommenheden, derfor vil jeg altid være søgende, tvivlende, indtil jeg finder, og alligevel osse når jeg har fundet..

ALT stræber mod fuldkommenheden, mod færdiggørelsen.

Al kontakt mellem mennesker er bygget på kompromisser.. ..det er måske derfor, at jeg, dybest set, for det meste, viger udenom for megen spontan fællesskab eller sammenkomster. Også det, at jeg tror, at jeg er nået så langt som jeg kan komme i min filosofi, gør, at det føles formålsløst at diskutere den med ikke-ligesindede, fordi

jeg ikke mere diskuterer,

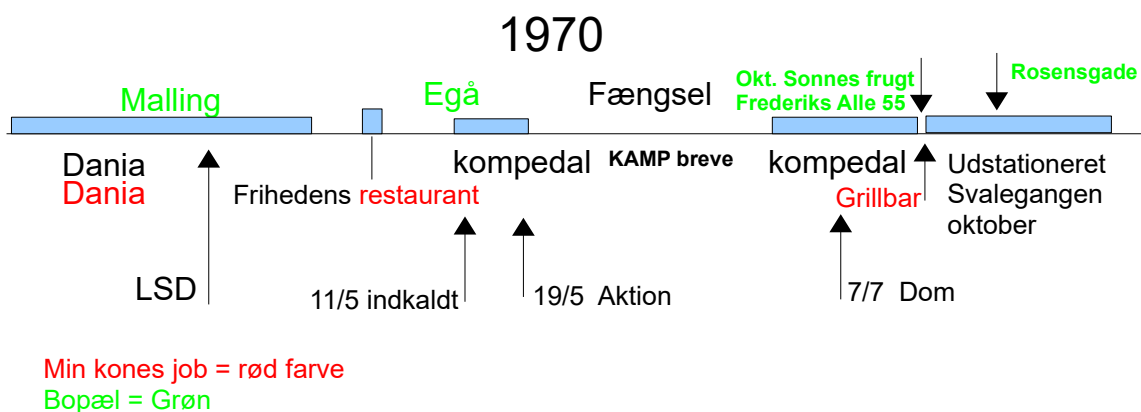
jeg missionerer:
Jeg holder enetale, og hvem gider høre på 5000 ene-taler?
Kun to grunde til samvær:
Søger oplevelse
og
søger viden,
søger blot at se...
Hvad skal man ellers lave?
1970

Nå, det viste sig, at jeg alligevel ikke har kunnet holde mund (2012).

***Jeg kunne ikke tage med på thy-lejren
fordi jeg var indkaldt til civil værnepligt.***

Vi lavede en aktion, hvor den barak som jeg boede i, blev besat 8 dage efter min ankomst. Jeg fik 2 mdr. fængsel. Og 2 mdr. forlænget tjenestetid.
Ctrl+klik og hør musik:
<http://www.youtube.com/watch?feature=related&hl=da&v=Rf-SkxApP5c>

I min ungdom bevægede jeg mig ligefrem hen til begivenheder, som jeg anså for at være skelsættende, f.eks. Thy-lejren, hvor jeg opholdt mig i to dage. Mere kunne jeg ikke klare, da jeg opdagede at de ikke havde døre for deres lokummer. Jeg vil sgu ikke skide i fuld offentlighed, revolution eller ej. Lige netop i 1970, som bogen (Hippie 1) handler om, sad jeg i Viborg arrest som politisk fange hele sommeren, så der kunne jeg af gode grunde ikke deltage. Jeg var sikkert i Thy de to dage i en weekend, gætter jeg på, for jeg kan ikke huske datoen. Se tidslinien for 1970. I øvrigt var jeg modstander af deres besættelse af Hjardemål kirke, for man skal respektere de indfødtes religion, selvom den er åndssvag.

Freighteren (min Ford kassevogn) bragte os til Thy-lejren. Bodil og mig. Jeg kan ikke huske om Jan var med.

Det nye samfund?

Det var spørgsmålet.

Jeg husker at vi sad i en hønsegård om aftenen og ventede i umindelige tider på at en gryde brune ris skulle koge færdig. Der var ikke nogen høns, kun hønsetråden som indrammede et område, der blev brugt som "restaurant / folkekøkken / bar". Vi sad på nogle brædder af en art foran et hvidkalket hus, der lignede en ruin, i hvis døråbning et flaskegas-blus opvarmede en kæmpe gryde. Jeg tænkte at det vanskeligt kunne blive mere primitivt, og ærgrede mig over at vi ikke have nok forsyninger med. Da maden endelig blev færdig var det meget langt fra at være nogen kulinarisk

oplevelse, så selv om det var rørende billigt var det ikke værd at vente på.

På et tidspunkt gik vi rundt og kom forbi en varevogn med åben bagdør, hvor en flipper var ved at barbære sin piges fisse i fuld offentlighed. Det var selvfølgelig interessant. Ellers husker jeg ikke noget af det, som jeg har avis-udklip om fra juli. Måske er der flere avisfragmenter i en af mine agurkekasser med udklip.

Kompedal anarki i praksis

Hvorfor skal de lige bo i MIT skab?

Som de har ”befriet” (beslaglagt) fra det øvrige fællesskab?

Nu mangler pladespilleren jo i musik-rummet!

Hvorfor synes jeg det er fint nok at låne plader ud, men bliver sur, når jeg IKKE får dem tilbage igen?

Eller får dem tilbage med ridser i, til evigt minde om lånerens utilstrækkelige respekt for mit behov for at høre musikken uden ridser?

Hvorfor skal jeg være solidarisk med de tidligere dømte nægttere i kampen mod den forlængede tjeneste-tid?

- Når nægterne i lejren mest viser deres ”solidaritet” ved at brænde lastvogne af, som jeg har været med til at betale via skatte-billetten?

De burde have lavet en ny besættelse / boycott – aktion (uden at ødelægge noget)!

For at fylde fængslerne op, indtil der blev lige tjenestetid mellem nægttere og soldater.

Hvorfor har vi en folkebevægelse for kærlighed og gensidig respekt og fællesskab?

Hvorfor brænder de kontorets papirer med deres egne sygedage-statistikker?

- Uden at denne aktion har været aftalt og godkendt på fællesmødet inden?

Er det fordi de går ind for demokrati?

Hvorfor kastede nogen et par sten efter politiet?

- Er det fordi de er modstandere af vold (og derfor militærnægtere)?

Det private initiativ:

Slik-butikken ved fjernsyns-stuen tilbyder aktier/andele så udvalget udvides, og overskud kan deles. Men når de fleste udstationeres efter et par måneder, er interessen beskednen..

..så den butik forbliver een-mands drevet.

Min røde barak og min bil. Sort barak rummer spisesal, tv-stue (med slikbutik)

Fjerneste barak med fælles musik-rum og gymnastiksal (til basket-ball o.a.)

Ford Thames Freighter

Kompedal militær-nægterlejr: Min røde barak

Bevidsthed er en forudsætning

for ærlighed og tolerance.

Tema:

Den indre revolution (og motivation)
og den ydre (dogmatisme)

Årsag og virkning.

Begynd udvendigt og

målet kommer til at hellige midlet:

Kup og forræderi,

hemmelige sekter,

indre tomhed.

Typisk Breivik-syndrom.

Men også mange andre former

for destruktivt snigløb.

Boomerang revolution. (Titel på et af mine digte fra 1968)

De virkelig ekstremt farlige

er dem der overtager revolutionen

og fører den på afveje:

Agent provokateur.

10-12% af folket har psykopatiske personligheds-træk.

Tænk på hvad det betyder for enhver form for demokrati!

Læg dertil at kun 5% udfarende leder-typer

kan opildne en flok,

så indser du nok øjeblikkeligt,

at direkte konsensus-demokrati

og anarki simpelthen inviterer

til indvendig selvdestruktion i en folkebevægelse.

Fjenden i os selv

overtager.

Mareridt er indre djævla.

Uden tilstrækkelig ballast af selvindsigt

kæntrer tusind-års-skibet

på det oprørte hav.

Jeg blev selv snigløbet
 5 år efter Thylejren
 i en kunst-forening for folkekunst i Århus
 med mottoet: ”For alle – uden censur!”
 Den indre fjende bestod mest af en fagforenings-formand
 og en købmands-agtig kasserer.
 Foreningen døde
 fordi de tilfældige medlemmer ikke
 kunne leve med mangel på censur,
 og ikke var bevidste om
 deres egen manglende tolerance.
 En kultur-junta inde fra foreningens egen flok
 ødelagde friheden og åbenheden.
 Jeg lavede kunst der søgte
 at bevidstgøre,
 men de ville hellere dække og sløre og dekorere.
 (Det skriver jeg mere om et andet sted senere)

Kompe-lokum med ”kompe-lusker” Nuser malet på væggen i midtergangen..

Freak-interiør med farvet lys i loftet, sløret med lagen.

Forsvar for hvad?

Det er ikke nemt at have overskud
 hvis man bliver undertrykt.
 Jeg fik jævnligt at vide
 at jeg var svær at holde nede.
 Men hvorfor ville de også det?
 Krigsmaskinen,
 drevet af frygt,
 æder sjæle.
 Det er den, der bør frygtes.
 Det er den, der bør bekæmpes.
 Med ikke-voldelig modstand
 og civil ulydighed.
 Fjern frygten for indbildte fjender
 med nysgerrighed og indsigt

og anerkendelse af rimelige behov.
Vær på vagt
mod folk der har magt!
De vil have mere.

Til kamp: Følg den store leder.

Hvorfor underkaster mange mennesker sig
”En streng fader-figur”
og hylder hans ”lære”?
Fordi de ikke selv evner at skelne
mellem hvad der er godt eller ondt.
Det er jo logisk nok.
Netop fordi de ikke kan
klare at opføre sig ordentligt
og slet ikke at vurdere
hvad det vil sige at noget er
ordentligt,
så griber de ud efter den stærkeste
orden
som ofte er den traditionelle.
De kan ikke selv opfinde en ny.
Jeg er en person, der har visioner
om nye,
og som har travlt med
at udstede moralske retningslinier.
Jeg udsteder opfordringer og bandbuller
som en anden præst,
og jeg hader af et godt hjerte
de andre præster, der misbruger
dele af traditionelle gamle ordener
til at styrke den herskende klasses
rovdrift på de lavere klasser.
Det er nemlig ondt
ifølge mine visioner.
Men det gør mig pisse-irriterende i mange situationer,
især for den herskende klasse,
men så sandelig også for dens mange medløbere.

Mens jeg sad i isolation, fik jeg brev fra en kampfælle i lejren, som havde vedlagt en sprællemænd i pap, der skulle forestille en parodi på mig. Rigtig godt lavet og meget morsom. I civil værnepligt uniform og det hele. Han skrev:
"Jeg ved, du er pacifist til fingerspidserne, men hvad synes du så nu, hvor du oplever samfundets repressioner i praksis?"
Godt spørgsmål.

I Kompedal var der en nægter, som tydeligvis ikke havde evner for strategisk manipulation og organisation. Han havde nok en snert af Downs syndrom eller noget i den retning, og var dermed naturligt underdanig og venlig og umiddelbar. Han ville (burde) have været kasseret som egnet til værnepligt, civil som militær, men han var den eneste ægte ikke-voldelige nægter – følelsesmæssigt set.

De andre var strategisk politiske, eller på anden måde principielt drevne (motiverede).

Jeg var det for eksempel af flere grunde:

1. Modstand mod kadaver-disciplin, som jeg anså for at være et personligt overgreb i stil med voldtægt.
2. Modstand mod krig generelt, fordi det er en åndssvag måde at diskutere problemløsning på.
3. Principielt fordi det er moralsk forkert at slå ihjel ifølge f.eks. Moses.
4. Modstand mod den kolde krigs fjendebilleder. Hvis jeg skulle være soldat under NATO, ville jeg være i den forkerte hær, og slås for de forkerte idealer. En 5. kolonne forræder og overløber. Som soldat under Warchava-pagten ville det samme have været tilfældet, også i den hypotetiske situation ville det have været under falsk fane.

Når "alle kneb gælder" i krig – ved man ikke længere, hvad man slås for, og opfører sig ligeså ondt som dem, man bekæmper. Netop med den falske undskyldning, at fjenden er ond. Det er han måske, men du ved ikke med sikkerhed, om det er ham. Eller om det er dig selv. Når alle kneb gælder, er det eneste du ved med sikkerhed; at du bliver snydt.

Måske af dem, du tror er dine egne.

Jeg er ikke imod selvforsvar, men det skal være i yderste nød og den sidste konsekvens af et angreb udefra.

Det er lige her, djævelen ligger på lur.

For når man bliver angrebet som gruppe, klan, nation (fysisk materiel kulturform), kan man ikke stole på "sin egen" gruppes vurdering af, om man overhovedet er udsat for angreb.

Hitler påstod f.eks. at Polen overfaldt Tyskland, og han lod sine egne grænsekontrol-poster angribe af hans egne soldater, for at orkestrere en falsk begivenhed, som han brugte til propaganda, der skulle understøtte hans løgne overfor sit eget folk. Han brændte sin egen rigsdags-bygning af for at blive valgt, og brugte en jøde som syndebug.

Jævne folk har svært ved at begribe, at deres ledere ofte er psykopater. De opdrager hinanden til at tro, at overordnede er en slags gudsbenådede natur-genier. Guderne må vide, hvorfor.. ..men sådan har det været siden tidernes morgen.

Når du bevidner begivenheder
 så husk
 at du kun kan se de synlige,
 og at du ikke kan stole
 på din egen hukommelse.
 Grundlaget for de fleste beslutninger
 er obskurt.

Mens jeg sad i spjældet havde jeg jo masser af tid til at skrive breve og tegne:

Ctrl+klik og hør musik:

<https://www.youtube.com/watch?v=RbmS3tQJ7Os>

Gimme shelter – The Rolling Stones